Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pacitate legentiū cōprehendi fortasse ñ possent. quā uis salua rerū fide
plerūq; uerba excedere uideant. fide. Qd ñ fit quando aliq̄d qd erat ob
scurū vt dubiū causa ꝗ racione reddita exponit. f. quando id qd aptum ē
vt augeat. t extenuat. nec tam atramite significande uertitatis errat.
quō sic uerba rē que indicat excedunt. ut uoluntas loquentis nec fal
lentis appareat qui nouit q̄usq; credat. aq̄ ultra quā credendū ē vt
minuitur loq̄ndo aliq̄d t augeat. Hunc loquendi modū greco nomi
ne. ñ solū grecarū uerū etiā latinarū litterarū magistri ÿperbolen
uocant. Qui modus sic hoc loco tra in ñ nullis alius diuinis litteris
inuenit. ut est posuerit in celo os suū. ac uerticē capilli p ambulantiū
in delictis suis. ac multa huiūmodi que scripturis scis ñ desunt. sicut
alii tropi. hoc ē locutionis modi. de quib operosius disputare. nisi
euangelista terminante euangeliū suū. etiam ipse cōpellerer. mē
TERMINARE SERMONEM.

EXPLICIT LIBER TRACTATVS SANCTI AVGVSTINI EPISCOPI IN EVANGELIV SANCTI IOHANNIS EVANGELISTE.

INCIPIT AVRELII AVGVSTINI IN EPISTOLA SANCTI IOHANNIS APOSTOLI.

SERMO PRIMVS.